

trimesterde ikili test zamanı ve ikinci trimesterde fetal ultrasonografi yapılmıştır. İlk trimesterde perikallosal arter trasesi görüntüsü elde edilmiş ve korpus kallozum agenezisinde 3. Ventrikülün yükselmesi ile değişim göstereceği düşünülen orta beyin boşluğu (OBB)/falks oranı hesaplanmıştır. Aynı fetuslarda 18–22. haftalar arası korpus kallozum direkt olarak görüntülenmiştir.

Bulgular: Çalışmamızda, 273 fetusta ilk trimesterde perikallosal arter trasesi gösterilebilmiştir. İncelenen gebelerin minimum vücut kitle indeksi (VKİ) 16.61 ve maksimum VKİ 40.23 iken perikallosal arter trasesinin izlenemediği 5 gebeden 3'ünün VKİ 29 ve üzeriydi. OBB/falks oranı değerlendirildiğinde; ilk trimesterde gebelik haftasından bağımsız olmak üzere, OBB/falks oranı 0.5–0.6 değerleri arasında izlenmiştir. Gebelik haftası ilerledikçe OB ve falks ölçümlerinde bir artış izlenmiştir. OBB ortalama değeri 5.57 ± 0.95 , falks ortalama ölçümü ise 9.9 ± 1.55 olarak hesaplanmıştır. Tüm gebelik haftalarında OBB/falks oranı 0.6'nın altındadır. Tüm gebelerde 18–22. gebelik haftaları arasında korpus kallozum izlenmiştir.

Sonuç: Korpus kallosumun ilk trimesterde indirekt varlığının tespit edilmesinde, perikallosal arter trasesinin izlenmesi (%98) ve OBB/falks oranının 0.6 altında olması (%100) oldukça yüksek duyarlılığı sahiptir.

PB-109

Maternal hemoglobin ile doğum ağırlığı ve doğum kilosu arasındaki ilişki

Yunus Yıldız, Emre Özgü, Elif Gül Yapar Eyi

Zekai Tabir Burak Kadın Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı maternal hemoglobin ile doğum ağırlığı ve kilosu arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Yöntem: Çalışma retrospektif olarak, ocak 2010 ile aralık 2011 arasında doğum yapan toplam 32.000 Türk gebe hasta kayıtları taranarak oluşturuldu. Hemoglobin verileri, bebek doğum kiloları ve boyları retrospektif olarak kayıt edildi. Bu değerler kendi aralarında karşılaştırıldı ve korelasyon durumu araştırıldı.

Bulgular: Yüksek hemoglobin değerleri yüksek doğum kiloları ile ilişkili bulundu (OR 1.08; %95 güven aralığı 1.05–1.11; $p=0.00$) ve maternal hemoglobin ile doğum kilosu/boyu arasında pozitif korelasyon saptandı ($p=0.00$). Düşük hemoglobin değerleri düşük doğum boyu ile ilişkili bulundu ($p=0.00$).

Sonuç: Türk kadınlarında düşük maternal hemoglobin değeri, düşük doğum kilosu ve boyu ile ilişkili bulundu. Düşük hemoglobin değerleri, plasental doku oksijenlenmesini bozarak direkt in utero fetal gelişim geriliğine yol açabilir veya maternal beslenme bozukluğunun indirekt göstergesi olabilir. Her

iki durumda da bu çalışma, anemi tedavisinin daha iyi fetal sonuçlar ile ilişkili olduğunu göstermektedir.

PB-110

Prenatal sonographic diagnosis of hydranencephaly: a case report

Ahmet Yalınkaya

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır

Objective: The purpose of this study is to discuss a case of hydranencephaly was diagnosed by ultrasound and terminated.

Results: 27 years old (G3P1A1G1) woman and 26 weeks of gestation was referred to us due to abnormal ultrasound appearance of fetal head. On ultrasound examination, the lateral ventricle was appeared irregular, shrivel and small. The cerebellum was seen abnormal shape and the choroid plexuses were not appeared. In addition, the fetal brain parenchyma was not seen and included homogeny-hyperechogenic dense fluid. On MRI examination none-communicant hydrocephaly was reported. We performed intrauterine craniocentesis and drew hemorrhagic fluid. After certain diagnosis of hydranencephaly, we decided to termination of pregnancy. The oxytocin induction was performed and 0/0 APGAR scores, 830 g and 0/0 APGAR scores a girl fetus was delivered. The patient discharged postpartum day one without a problem or complication.

Conclusion: Hydranencephaly is extremely rare and a serious fetal cerebral abnormality. If it may be diagnosed by ultrasound in early gestation, the maternal psychological and biological trauma will be decrease.

PB-111

Gerçek umbilikal kord düğümünün fetal prognoza etkisi: İki olgu sunumu

Ahmet Yalınkaya

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Fetal gelişme kısıtlılığına ve in utero mort fetüse yol açan, postpartum gerçek umbilikal kord düğümü saptanan olguları değerlendirmektir.

Bulgular: Olgu 1: ÇA 35 y, G3P2Y2 kadın 35w6d iken fetal gelişme geriliği nedeniyle başvuran kadının ilk muayenesinde; 117 kg, 168 cm (BMI 41.45 kg/m²) ve tansiyonu (TA) 140/90 mmHg idi. Son adet tarihine göre 35w6d, ultrasonografide 33w0d, 2.164 g ve %5 persantilde izlendi. Atrial septum geniş (ASD?), arteria carotis geniş ve amniyon sıvısı normal izlendi. Doppler ultrasonda ve NST'de patoloji saptanmayan olgu haf-

talık takibe alındı. İki hafta sonra aşırı fetal göğüs hareketleri izlendi. Son takipte 120 kg ve 160/100 mmHg tansiyonu olan anne 38w4d iken eski seksiyo nedeniyle sezaryene alındı, 2715 g, 10-10 APGAR'lı kız bebek doğurtuldu. Umbilikal kordonda iki gerçek düğüm olduğu görüldü. Postpartum fetal ve maternal bir komplikasyon izlenmedi, şifa ile taburcu edildi. **Olgu 2:** FB 36 y G2P1Y1, IVF gebeliği olan olgu, 18. gebelik haftasında gelişme geriliği ve oligohidramniyoz nedeniyle başvurdu. Yapılan ultrason muayenesinde; simetrik gelişme geriliği, kalpte atrial genişlik, hiperekojenik barsak ve oligohidramniyoz saptandı. Hastaya amniyosentez yapıldı, normal karyotip bulundu. Gebeliğin 24. haftasında amniyotik sıvının normalleştiği, baş ölçümlerinin normal persantile yükseldiği diğer fetal biyometrilerin <%1 persantilin altında seyrettiği ve asimetrik bir gelişme gösterdiği izlendi. İki haftada bir takip edilen olgu 36. aftaya kadar aynı paralellikte seyretti ve Doppler ultrasonunda patoloji saptanamadı. Son 38. haftadaki muayenesinde fetüsün eks olduğu saptandı. Eski seksiyo nedeniyle sezaryene alındı, 2055 g 0/0 APGAR'lı erkek bebek doğurtuldu, fetal umbilikal kordonda iki kez gerçek düğüm olduğu saptandı. Fetal anatomik anomali izlenmedi.

Sonuç: Asimetrik gelişme geriliği, oligohidramniyoz, kalpte ASD görünümü veren, Doppler ultrasonografide patoloji saptanamayan olgularda gerçek umbilikal kord düğümü düşünülmelidir ve fetüs viabilite kazandıktan sonra yakın takibe alınmalı, 34. gebelik haftasından sonra hospitalize edilmeli ve erken doğum düşünülmelidir.

PB-112

Predictive role of the neutrophil to lymphocyte ratio and platelet to lymphocyte ratio for diagnosis of acute appendicitis during pregnancy

Fatih Mehmet Yazar¹, Murat Bakacak¹, Arif Emre¹, Aykut Urfalıoğlu¹, Salih Serin², Emrah Cengiz¹, Ertan Bülbüloğlu¹

¹Kabramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kabramanmaraş; ²Tatvan Devlet Hastanesi, Bitlis

Objective: Acute appendicitis (AA), a leading pathology requiring surgery in the pregnancy period is an inflammatory condition with difficulties in diagnosis. There are studies in the literature reporting that Neutrophil to lymphocyte ratio (NLR) and platelet to lymphocyte ratio (PLR) are early markers of local or systemic inflammation. Objective of this study was to evaluate predictive affects of NLR and PLR in addition to the conventional diagnostic methods in acute appendicitis.

Methods: In this study; age, gestational age, lymphocyte number, Alvarado scores (AS), levels of C-reactive protein,

NLR and PLR values were studied in 28 patients operated due to AA (Appendectomy Group), 35 patients hospitalized with the suspicion of AA and considered not to have appendicitis in the follow-up (Expectant Group), 29 healthy pregnant (Healthy Pregnant Control Group) and 30 non-pregnant healthy patients (Healthy Women Control group).

Results: Mean WBC count and CRP level were higher in the Appendectomy than in the control group ($p<0.05$ and $p<0.05$; respectively). Similarly median NLR and PLR levels were found to be statistically significantly different in the appendectomy group compared to all of the other groups ($p<0.05$ and $p<0.05$; respectively). Cut-off values were calculated with ROC analysis for WBC count (13880, $p=0.030$), CRP (10.1, $p<0.001$), lymphocyte count (1.54, $p<0.001$), NLR (6.84, $p<0.001$) and PLR (121.78, $p<0.001$). When WBC count, CRP, lymphocyte count, NLR and PLR were assessed with Multiple Logistic Regression analysis, it was found that accurate diagnosis of AA could be established with the combined use of these variable parameters with 90.5% accuracy.

Conclusion: In addition to the routine diagnostic methods, NLR and PLR could increase the accuracy in diagnosis of appendicitis in pregnant.

PB-113

Comparison of vitamin D levels in cases with preeclampsia, eclampsia and healthy pregnant women

Murat Bakacak¹, Salih Serin², Önder Ercan¹, Bülent Köstü¹, Fazıl Avcı³, Metin Kılınç¹, Hakan Kıran¹, Gürkan Kıran¹

¹Kabramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kabramanmaraş; ²Tatvan Devlet Hastanesi, Bitlis;

³Patnos Devlet Hastanesi, Ağrı

Objective: To assess vitamin D levels in eclampsia, preeclampsia and healthy pregnant women and the role of vitamin D deficiency in the etiology of preeclampsia (PE).

Methods: Forty healthy pregnant women, 83 preeclamptic and 42 eclamptic pregnant women were included. Maternal and infant medical records were reviewed. Blood samples were obtained from all groups. Demographics and serum vitamin D levels were compared between the groups.

Results: No statistical differences were observed in age, gravidity, parity, weight, height and BMI between the three groups. Week of pregnancy and weight at birth in eclamptic and preeclamptic patients were lower compared to the healthy patients ($p<0.001$ and $p<0.001$, respectively). Systolic and diastolic blood pressures were higher in eclamptic ($p<0.001$) and preeclamptic patients ($p<0.001$) compared to the healthy pregnant group. The rate of cesarean section was